

Nr 282.

Av herrar **Carlsson** i Bakeröd och **Gardell**, *angående tilldelningen av motorbränsle åt provinsialläkare och distriktsveterinärer.*

Enligt gällande bestämmelser kunna innehavare av motorfordon tilldelas motorbränsle endast i den mån sådant åtgår vid starten. Dylika restriktiva bestämmelser äro nödvändiga med hänsyn till det prekära läge, som vår försörjning med motorbränsle för närvarande befinner sig i. Härigenom ha oundgängligen stora olägenheter uppstått för vissa yrkesutövare och befattningshavare, som i sin praktik särskilt behöva det snabba kommunikationsmedel automobilen utgör. Härvid avses provinsialläkare och distriktsveterinärer.

Man torde kunna utgå från att åtskilliga av dem låtit montera gengasaggregat på sina bilar och sålunda löst bränslefrågan. Även om så skett kunna gengasbilar ej mäta sig med bensinbilar i fråga om startsnabbhet och driftsäkerhet. Såväl läkare som veterinärer kallas ofta till sjukdoms- och olycksfall, som kräva den största skyndsamhet. Ett dröjsmål kan vara ödesdigert. Nu kan med fog invändas, att trafikbilar finnas för personbefordran. För det första må emellertid påpekas att trafikbilarna drivas med gengas och således äro osäkra i driften; för det andra har trafikbilarnas antal minskats avsevärt genom olje- och framför allt gummibristen. Därtill kommer chaufförernas kända obenägenhet att åtaga sig körningar till landet emedan dessa äro mindre lönande med hänsyn till dricks- pengar och mera riskfulla i fråga om väder och väglag. Detta missförhållande framträder särskilt starkt under lördagar och vid helger, då efterfrågan på körningar vida överstiger tillgången.

Under sådana förhållanden framstår det som angeläget, att provinsialläkare och distriktsveterinärer kunde erhålla en tilldelning av motorbränsle om exempelvis 30—40 liter i månaden. Denna bränslemängd skulle endast få användas vid synnerligen brådskande tillfällen, där läkaren eller veterinären genom att anlita gengasbil skulle åsamkas ett farligt dröjsmål.

Med anledning av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära sådan ändring i nu gällande bestämmelser, att provinsialläkare och distriktsveterinärer kunna erhålla tilldelning av motorbränsle, förslagsvis 30—40 liter per månad, att användas vid i deras praktik förekommande särskilt brådskande fall.

Stockholm den 24 januari 1943.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Th. Gardell.
